

Azkoitiko agenda

[2009ko MARTXOA]

OTSAILA

■ **28** Azkoitiko Parrokian, arratsaldeko 5etan, Esteban Elizondok, Nemesio Otañori buruz egindako liburua eta diska aurkeztuko ditu. Ondoren organo kontzertu txiki bat eskainiko du. **BAZTARRIKALDEKO JAIK:**
- 21:00etan: Txupinazioa
- 22:00etan, Isidro aurrean Proba erakustaldia (8 azkoitiar-Isidro erretegiako zaldiaren kontra).
- Goizaldera, baratzuri zopa eta baserriko oilaskoa Isidro Erretegian.

MARTXOA

■ **1** BAZTARRIKALDEKO JAIK:
- 11:00etan, Pilota partiduak Gurea pilota lekuan (alebinak eta seniorrak).
- 12:30etan, Asto karrera internazionala.
- 17:00etan, Haur Jolasak

Oreiza frontoietan. -Izarre Jandalon, Orion elkarrearen eskutik, goizeko 9etatik aurrera, Plater tiraketa.

■ **8** Kontzejupean, goizeko 9etan abiatuta eta Anaitasuna Mendi Bazkunak antolatuta, **ESKOLARTEKO UMEEN IBILALDI** neurtua.

■ **13** Baztartzo antzokian, gaueko 10etan, **ZINE FORUMA**.

■ **15** Kontzejupean, eguerdiko 13:00ean, Bizkargi Musika Eskolak antolatuta **X. TALDEZ TALDE** Iraurgi Abesbatza eta Bizkargi Musika Eskolako Abesbatza. San Jose eguna: -Musika Bandaren kalejira eta kontzertua, eguerdiko 12:30ean, Baztartzo antzokian.

■ **22** Kontzejupean, eguerdiko 13:00ean, Bizkargi Musika Eskolak antolatuta **X. TALDEZ TALDE** Bizkargi Musika Eskolako Banda Gaztea.

■ **27** Baztartzo antzokian, gaueko 10etan, **ZINE FORUMA**.

■ **28** Azkoitia-Azpeitia Maratoi erdia
- Baztartzo antzokian, arratsaldeko 5etan, Alai Baztaren eskutik, kantaldi jaialdia.

- Azkoitiko Parrokian, arratsaldeko 5:30ean, Kontzertu Sakroa Iraurgi Abesbatza eta Garaizarko Matsorriak abesbatzaren eskutik.

■ **29** Kontzejupean, eguerdiko 13:00ean, Bizkargi Musika Eskolak antolatuta **X. TALDEZ TALDE** Folk instrumentala eta Dantza. - Anaitasuna Mendi bazkunak antolatuta, helduentzako ibilaldia: Aratz-Aitzgorri.

TORRE ZURI ERAKUSTOKIA

Martxoaren 13tik 29ra: Bizkargi Musika Eskolaren 25. urteurrenaren erakusketa.

XX. FLOREAGAKO KULTUR JARDUNALDIAK

Floreagako On Bosco aretoan, gaueko 8:30ean:

Martxoaren 12an, JOXE ARREGI: "Erljioa eta espiritualtasuna gure gizartean".

Martxoaren 17an, "Pilotaren mundua".
JUAN MARI JUARISTI, PABLO BERASALUZE, AITOR ZUBIETA... **IÑAKI ELORZA** (Euskadi Irratia) moderatzaile dela.

Martxoaren 25ean: "¡Vaya semana!"
IKER GALARZA, ANDONI AGRREGOMEZKORTA, JAVIER ANTON.
JOSE KRUZ GURRUTXAGA moderatzaile dela.

JTM-HMG Jóvenes del Tercer Mundo -Hirugarren Munduko Gazteak-

Martxoaren 15ean, SOLIDARITATEZKO PINTXOA, herriko plazan. Jasotzen den dirua Beningo Porto Novoko kaleko umeen alde izango da.

Telefono interesgarriak

■ UDALA

Kexak eta iradokizunak	902 54 01 20
Herritarren arretarako bulegoa	943 080 080
Idazkaritza	943 85 71 75
Alkatezta	943 85 71 76
Kultura, Hezkuntza, Euskara eta Kirolak	943 85 71 70
Udaltzainak	943 85 71 71
Lanak eta Zerbitzuak	943 85 71 72
Kontuhartzaitza	943 85 71 73
Gizarte Ongizatea	943 85 71 74

■ ADMINISTRAZIOKO HAINBAT BULEGO

Ertzaintza	943 08 37 80
Bake Epaitegia	943 85 15 97
Iraurgi Lantzen	943 85 11 00
Ipar Urak	943 85 07 59
Postetxea	943 85 33 93
Azkoitia Lantzen	943 85 71 51
KIUB (Kontsumo Bulegoa)	943 85 73 05

■ GIZARTE ONGIZATEA

Gizarte ongizate saila	943 85 71 74
Eguneko zentroa	943 85 13 23
Jubilatuena etxea	943 85 21 68
San Jose egoitza	943 85 13 23

■ KIROLAK

Zubi Aurre Kiroldegia	943 85 25 44
Gurea udal pilotalekua	943 85 36 39
Txerloria futbol zelaia	943 85 20 61
Tenisa	669 62 18 02
Txiki Golfa	943 85 10 06

■ HEZKUNTZA

Floreagako San Jose Ikastetxea	943 85 30 43
Xabier Munibe Ikastola	943 85 06 46
Xabier Munibe Ikastola	943 08 07 37
Urola Ikastola BHI /	
Urola Lanbide Heziketa	943 85 21 74 / 85 22 65
H.H.I.	943 85 03 99
Bizkargi Musika Eskola	943 85 10 70

■ KULTURA ETA GAZTERIA

Aizkibel Liburutegia	943 85 08 98
Baztartzo Antzokia	943 85 19 86
Kultur Etxea	943 85 71 70
Torre Zuri (Erakusketa aretoa)	943 85 71 70
Gazte Informazio Bulegoa	943 02 60 27
KZ Gunea	943 85 01 46
San Martin Ondaregunea	943 85 71 70
Abarketatxo Ludoteka	943 08 38 00

■ OSASUNA

Osasun etxea	943 85 00 20 / 943 85 00 70
Osasun etxea (Aurretik txanda hartzeko)	943 85 20 08
Gurutze Gorria	943 85 32 97
DYA	943 46 46 22
SOS-DEIAK	112

■ HONDAKINAK

Garbigunea	696 676 456
Mankomunitatea	943 85 73 19
Tamaina handiko trasteak jasotzeko zerbitzua	943 45 98 74
Udaletxeko Ingurumen teknikaria	943 85 71 72

D.L. SS-363-2008 Paper birziklaturik egina 3501-009

Kontzejupeetik

2009ko martxoa | 12

Psikogeriatria Unitatea inauguratu dute San Jose Egoitzan

Hezkuntza 12-13

■ Udalak programa ezberdinak ditu martxan etorkinak euskaraz trebatzeko.

Gizartea 16-17

■ Azkoitiarren %5a da odol emalea eta urtean mila biztanleko 125 odol poltsa biltzen dira.

Teknologia 19

■ Herritarrek udal informazioa SMS bidez jaso ahal izango dute aurki.

Pako-Pako

Azkoitiko istorio kontatzailea

Pako-Pako Azkoitiko txori hizlaria da eta bere liburuetan dioen moduan, bere altxorrik ederrenaren berri ematen du beti, Azkoitiaren berri, alegia.

Azkoitiko kontuak laburrean

Xabier Munibeko ikasleak Santa Eskean Udaletxera

- Festa ederrak Azkoitikoak San Andres ta Andramaixek San Andresetan etortzen die Oreinek eta txerrixek.
- Alkate jauna mesedetxo bat gatzoz eskatzera zuri asteburutan negu hotzean eman lokaltxo bat guri.
- Alkate jauna egun on zuri hemen gatzoz gu kantari, eskerrik asko piszinagatik geralako igerilari.
- Mendi elurtuak gure inguruan ta eski pistarikan ez jarri ezazu autobusen bat Frantziaraino mesedez.

Aurkibidea

Ongizatea	Gizartea
· Psikogeriatria Unitatea inauguratu dute San Jose Egoitzan __ 4-11	· Zure odola, nire odola _____ 16-17
¿En qué consiste? _____ 5	Laburrak
De beneficencia a centro de atención profesional _____ 6	· Gipuzkoako Foru Aldundiak Azkoitia-Urretxu errepidea hobetzeko azterlana egina du dagoeneko _____ 18
De residencia a Centro de Atención Integral _____ 6	· San Emeterio eta San Zeledonio festak erromeria giroan ospatuko dituzte Martirieta auzoan _____ 18
100% público y de Azkoitia _____ 7	· Gizon probak eta asto lasterketa Baztarrikaldeko jaietan _____ 18
Gero eta zerbitzu eskaintza zabalagoa _____ 8-9	Teknologia
Zer diote? _____ 10-11	· Los azkoitiarras que lo deseen, recibirán en su móvil información sobre incidencias, licencias de obra y calendario fiscal _____ 19
Hezkuntza	
· "Axkoittixen axkoitiarrez nahi deulako eiñ" _____ 12-13	
Mundua	
Ignacio Juaristi:	
· "La India no es competencia, sino una tabla de salvación" _ 14-15	

Jose Juan Alvarez de Tolosa, Luis Arregi, Rikardo Iriondo, Salome Uria, Marilu Ormaetxe eta Maria Angeles Juaristi.

Luis Arregi
Azkoitiko Odol Emaileen Elkarteko arduraduna

Editoriala

Zure ordu erdi batek beste bati urteak eman diezaizkiogeeelako

Joan den urrian 40 urte bete ditu Azkoitiko Odol Emaile Elkarteak. Urte hauetan guztietan lan handia egin da, baina gero eta gehiago kostatzen zaigu emaille kopuruari eustea. Askotan ez da erraza izaten norberari tokatu ez zaionean, borondatez etxetik atera eta odola ematera joatea. Odol beharrean dauden guztien argazkiak aurrez aurre bagenitu errazagoa litzateke. Egunen batean, litekeena da etxekoren baten argazkia ikustea.

Euri zaparrada ari delako, nekatuta gaudelako... mila arrazoi daude ez joateko. Gazteen artean areagotu egiten dira. Piercing-a dela, tatuaiak, sexu-harremanak, e.a. guztien horien eragina asko somatu dugu emaille kopuruan.

Azken hamarkadan 1.200-1.300 poltsa biltzen ditugu urtean, 17 ateralditan. Ez da kopuru txarra. Gipuzkoan, mila biztanleko 50 poltsa ematera ez dira iristen. Baina urtetik urtera, emaille izatea utzi behar izaten diotenak gehiago dira emaille

berriak baino. Gaur egun, 550 bat gara.

Duela asko ospitalera joan behar izan nuen ebakuntza txiki bat egitera eta ondoko ohekideari, ni baino askoz larriago egon arren, ezin izan zioten ebakuntzarik egin odolik ez zegoelako. "Ba al liteke hori?", galdetu nion neure buruari. Bizitza une batetik bestera alda daiteke bai guretzat bai ingurukontzat. Gizarte osoaren ardura da. Larrialdiko deialdi bat egiten denean odola falta dela-eta, jendea bapatean etortzen da. Baina go-goan izan behar dugu egunero dagoela norbait odolaren zain. Zure odolaren zain.

Eta hari segundu bat luze egiten zaiola. Ospitale-etako erlojuen orratzak ez

dute berdin funtzionatzen. Ez dago hainbesteko laguntza hain modu errazean eskaintzeko beste biderik. Jakin gabe, zure eskuetan egon daiteke beste baten bizitza. Zure ordu erdi batek beste bati urteak eman diezaizkiogee. Zatoz!

Azkoitiar guztien esku dago

Azkoititik kanpo bizi diren herritarrek Kontzejupetik udal aldizkaria hilero euren etxeetan jaso nahi badute edo, Azkoitian bizi arren, norbaiti ez bazaio iristen, jar dadila harremanetan Udaleko Kultura Sailarekin:

☎ Telefona: 943 85 71 70

@ Helbide elektronikoa: kultu@azkoitia.net

Psikogeriatría Unitatea inauguratu dute SAN JOSE EGOITZAN

Psikogeriatría Unitatea inauguratu dute San Jose Egoitzan, desoreka kognitibo larriak dituztenentzat.

Unitate berriak autonomia mentala dutenen eta ez dutenen arteko bereizketa egitea ahalbidetzen du, denek ez dituztelako behar berdinak.

San Jose Egoitzan lau zerbitzu mota eskaintzen dira. Eguneko Zentroa, babestutako apartamentuak, egoitza eta Psikogeriatría Unitatea. Lau baliabideak biltzen dituen bailarako zentro bakarra da.

Zahartzarora, kasu askotan, etxekoan edo ingurukoan menpeko bihurtzea da. Halakotan erakusten du bizitzak bere alderdirik mingotsena. Alabaina, gizarte politikak eraginkorrak diren heinean eta eskura jartzen diren baliabideak kalitatezkoak, gure azken urteak arinagoak eta eramangarriagoak izango dira. Goxoagoak, alegia. Azkoitiko San Jose Egoitzan sartu orduko konturatzen da bat adinak ez duela engainatzen eta denborak berdin egiten duela aurrera denontzat. Baina baita zein garrantzitsua den profesio-

nalez inguratuta egotea ere. Pertsonekin eta pertsonengatik ari direla lanean dakien lantalde profesional batez inguratuta, hain zuzen. Karitateko Alabek ekin zioten aitona-amonak zaintzeari. Borondate hutsez. Gaur egun, ordea, beharrak areagotu egin dira, erabiltzaileen profilarrekin batera, eta horrek guztiak zerbitzua zabaltzera eraman du. Azken bost urte hauetan 50 erabiltzailetik 100 plaza eskaintzera pasa dira eta 56 lagunek egiten dute lan, erizain, garbitzaile, mediku, gizarte laguntzaile, psikologo, laguntzaile, eta abarren artean. Oraintxe inauguratu dute Psikogeriatría Unitatea, desoreka kognitibo larriak dituztenentzat. Unitate berria gaixotasun mentala pairatzen dituzten erabiltzaileentzat da. 14 plaza daude eta, besteak beste, buruz ondo daudenak eta ez daudenak bereizteko aukera ematen du, bakoitzari bere beharren

arabera erantzuteko. Edonola ere, Nekane Plazaolak, San Jose Egoitzako zuzendariak dioen bezala, "sartu eta irten" egin daiteke. Alegia, Unitatean dauden erabiltzaileek hobera egiten dutenean egoitzara lekualdatzen dira. Zerbitzu berria bertatik bertara ikusteko arobetxatu zuten inaugurazio ekitaldia Asier Aranbarri alkateak eta bere taldeko zinegotziek eta Gizarte Politikako foru diputatuak, Maite Etxanizek.

Eskaintza zabala

Urrats berri honi esker, San Jose Egoitza da bailara osoan eskaintza zabalena duen zentroa. Izan ere, lau baliabide mota daude. Batetik, Eguneko Zentroa. 20 plaza ditu astelehenetik ostiralera eta 12, asteburuetarako. Babestutako sei apartamentu ere badaude eta bakoitza bi lagun bizitzeko prestatua dago. Pertsona autonomoentzat dira. Egoitzan, berri, 54 lagun bizi dira eta azkenik, Unitate berria dago. "Arreta

-dio Plazaolak- integrala, pertsonala eta humanoa ematea da gure eguneroko lana, ahaztu gabe noski pertsonekin egiten dugula lan eta haien bizi ibilbidearen azken txanpan laguntzeko gaudela, kalitatezko zerbitzu bat bermatuz. Horretarako ezinbestekoa da metodologiak eta lan sistemak bateratzea, arreta eta kudeaketa prozesuak berraztertu eta hobetzea, talde-lana sustatzea eta etengabeko hobekuntza izatea gure ardatz nagusia". Guzti horren emaitza da 2008an San Jose Egoitzak lortu duen ISO 9001 kalitatezko ziurtagiria.

Behar ezberdinei erantzuna

Elikadura, medikazioa, garbiketa, komunikazioa eta trebetasun soziala... pertsonaren behar eta alderdi guztiak zaintzen dira. Ainhoa Sodupe, erizainen buruak dioenez, prebentzioa asko lantzen da. "Goizero analisiak egiten hasten gara eta sendaketekin jarraitzen dugu. Egunean egoten da hemen bertan medikua eta norbait gaixotzen bada edo ez bada ondo sentitzen medikuarengana eramaten dugu. Beste gure ardurutako bat da bakoitzari dagokion botika prestatu eta ematea. Psikogeriatría Unitatean dauden kasuan, esaterako, medikazioa oso garrantzitsua da. Tratamenduak beti sendagileak jartzen ditu eta gu jarraipena egiteaz arduratzen gara. Eta horretaz guztiak beti jakinaren gainean mantentzen dugu familia". Sarritan, buruko minaren edo ezarriko minaren aitzakian, erabiltzaileek hitz egitea baino ez omen dute nahi izaten. "Beraiekin egotea, zer arazo dituzten galdetzea eta solastea. Hori eskatzen dute askotan". Medikuekin batera, psikologoa ere zentroan egunero izaten dute, eta besteak beste, dituzten trebetasunak ez galtzeko musikoterapia bezalako sistemetara ere jotzen dute. Gainera, egunero irakurtzen diete egunkaria edota albisteak komentatu, ez dezaten eguneko nozioa galdu. Elikadurari dagokionez, dietista bat arduratzen da bakoitzari zer jatea komeni zaion esateaz. Gutxienez bost menu ezberdin prestatzen dira egunero-egunero. Baina ardurak ez dira hor amaitzen. Egunean garbitzen dira erabiltzaileen arropak eta, besteak beste,

horretaz arduratzen da Ane Etxeberria. Bera Zerbitzu Orokorren arduraduna da. "Niri dagokit arropen inbentarioa egitea eta norbaitek konponketaren bat egitea nahi badu ere niri eskatu behar izaten dit". Jostuna ere badute. Susana Azpiazu da. Bere hitzetan, lan asko osatzen da. "Erabiltzaileek ez dute beti pisu bera mantentzen eta botoiak jostez gain, jantziak egokitu egin behar izaten dira bai pisuagatik edo baita, esaterako, gurpil-aulkian dabilentzat edo mugikortasun mugatua dute-

nantzat ere, betiere, ahalik eta errazen jantzi ahal izateko". Biharko enpresa arduratzen da San Jose Egoitzaren kudeaketaz. Aurki amaitzen zaio hitzarmena eta Udala baldintza pleguak prestatzen ari da berriro lehiaketa publikora ateratzeko zentroaren kudeaketa. Horretaz gain, Udalak, Asier Aranbarri Psikogeriatría Unitatearen inaugurazio ekitaldian adierazi zuenez, Eguneko Zentroa eta Babestutako Apartamentuak herrigunera lekualdatu nahi ditu, El-kargunearren ingurura, alegia.

Nekane Plazaola, Egoitzako zuzendaria, Maite Etxanize, diputatua, Asier Aranbarri, alkatea eta Mailu Badiola zinegotzia.

¿En qué consiste?

La Unidad de Psicogeriatría está dirigida a personas con un grave deterioro cognitivo. La Unidad permite un mejor seguimiento y control de los trastornos mentales que sufren esas personas, facilitando a su vez la con-

vivencia. Además, los residentes de la Unidad no tienen porqué permanecer en la misma si su evolución es favorable. Es un servicio de entrada y salida.

Centro de Día Apartamentos Tutelados

Residencia

La Residencia San José es el único centro de la comarca con cuatro tipos de servicio. El Centro de Día, Apartamentos Tutelados, Residencia y la Unidad de Psicogeriatría.

Unidad Psicogeriatría

DE BENEFICENCIA A CENTRO DE ATENCIÓN PROFESIONAL

La gestión de la Residencia San José ha dado un salto cualitativo y cuantitativo en los últimos cuatro años. Por un lado, se ha duplicado el número de usuarios hasta llegar a 100 como consecuencia de la puesta en marcha de nuevos servicios y de la ampliación de plazas. Por otro lado, se ha contratado a más personal y se han creado nuevos puestos anteriormente inexistentes, como es el caso de la trabajadora social, la psicóloga o la monitora. Todo ello, con un único fin: el de instaurar un modelo asistencial de calidad. Por poner un ejemplo, antes el servicio médico se limitaba a dos horas semanales. Hoy en día, el médico atiende todos los días a los residentes de San José, siendo su horario de trabajo en el centro de tres horas y media.

2005	
Personal	Usuarios: 50
Auxiliares: 18	
Ayudantes: 3	
Limpieza: 3	
Auxiliar administrativo: 1	
Total: 25	

Residencia
Antes el servicio médico se limitaba a dos horas semanales. Hoy en día, el médico atiende diariamente a los residentes durante tres horas y media.

Mientras que en 2005, trabajaban 25 personas en el centro, en la actualidad la plantilla casi se ha duplicado.

2009	
Personal	Usuarios: 100
Dirección: 1	
Médico: 1	
Psicólogo: 1	
Trabajadora social: 1	
Enfermeras: 3	
Auxiliares: 35	
Servicios generales (lavandería, limpieza, costura): 8	
Mantenimiento: 1	
Administración-recepción: 1	
Total: 53	

- 1 Centro de Día
- 2 Apartamentos Tutelados
- 3 Residencia
- 4 Unidad Psicogeriátrica

DE RESIDENCIA A CENTRO DE ATENCIÓN INTEGRAL

La mejor muestra del buen saber hacer del equipo profesional de San José es el certificado ISO 9001:2000 otorgado en 2008.

Hace más de 25 años que las Hijas de la Caridad comenzaron a prestar sus servicios en la Residencia San José. Durante todos estos años, ellas han estado ahí

cuidando con toda su alma a nuestras personas mayores. Hoy, todavía, dos de ellas continúan con la misma labor. Sin embargo, la residencia es hoy un Centro de Atención Integral. En los últimos cinco años, se ha abierto el Centro de Día con oferta de plazas incluso para el fin de semana y se han construido apartamentos tutelados para gente autónoma. También se ha incrementado la ca-

pacidad de la residencia. El último paso ha sido la creación de la Unidad de Psicogeriatría. El avance ha sido espectacular. Y todo ello, demostrando día a día el buen saber hacer. La mejor muestra es el certificado ISO 9001:2000 otorgado por Aenor en 2008.

Equipo técnico que abarca diferentes especialidades de la Residencia de San José junto a su directora Nekane Plazaola.

100% público y de Azkoitia

La Residencia San José es un centro público al 100% cuya gestión fue adjudicada mediante concurso público en 2005 a la empresa Biharko. La responsabilidad de supervisar el funcionamiento del día a día y la evolución del mismo recae en la Fundación San José, compuesta por el presidente, el alcalde Asier Aranbarri, y por cargos

políticos municipales, así como por una representación de las Hijas de la Caridad. El Ayuntamiento está ahora mismo elaborando el pliego de condiciones para volver a sacar a licitación pública la gestión de la Residencia San José, ya que el contrato con Biharko finaliza el próximo mes de abril.

JOSEBA MUÑOZ

Coordinador médico-geriatra de Biharko

“Que una persona de la familia adopte la tutela legal o el testamento vital facilitan las cosas”

¿En qué aspectos ha cambiado el perfil del usuario?

Ahora se nos juntan varios niveles. Antes los usuarios eran personas autónomas o dependientes. Ahora tenemos a autónomos con dependencia física, a dependientes con autonomía psíquica, a gente con dependencia física y alto grado de trastorno cognitivo... el abanico es cada vez más amplio. Además, la edad de las personas es cada vez mayor. Tenemos a personas con infecciones que no son tributarias de ingreso hospitalario o con cuidados terminales. Muchas veces, se trata de patologías que no tienen marcha atrás. Nosotros hemos decidido tratarles en el centro porque las familias nos piden que les tratemos aquí hasta el último minuto.

Otro de los retos a resolver es el aspecto ético, porque trabajan con personas que, por ejemplo, dejan de querer alimentarse.

A mí prácticamente todos los días me dice alguien que quiere morirse. “Doctor, ¿no tiene una pastilla para que me vaya de este mundo?”, “Doctor, me duele el alma”... frases de éstas son diarias. Cuando la calidad de vida de una persona es muy mínima, ¿qué hacemos?, ¿Intentamos alargarles la vida un mes más sabiendo que de todas todas el desenlace está muy cerca?, ¿Cuándo tenemos que empezar a sedarle porque queremos que se despida de la familia pero mientras está sufriendo y...?; Si no quiere alimentarse, ¿tenemos que

meterle una sonda por la nariz?... y ¿hasta qué punto puede decidir una familia? Yo pediría que ante un caso de enfermedad mental sin capacidad de decisión, alguien de la familia adoptara la tutela legal porque eso facilitaría las cosas o el testamento vital. Muchas veces hay una verdadera batalla entre los hijos por la diferencia de decisiones. Todo eso es algo que nos preocupa muchísimo a los médicos.

Están desarrollando planes de calidad y estableciendo protocolos, ¿no es así?

Sí. Es importante que toda la estructura sepa lo que no hay que hacer. No sólo importa hacerlo bien, también hay que saber qué es lo que no se debe de hacer. Por ejemplo, un enfermo de parkinson es una persona que siente y padece aunque no pueda comunicarse.

“Muchas veces son patologías sin marcha atrás. Nosotros hemos decidido tratarles en el centro hasta el último minuto porque es lo que las familias nos piden.”

Si alguien dice “mira, este pobre hombre”, el enfermo le escucha. Un auxiliar o un familiar no tienen porqué saberlo y es importante protocolizar.

Gero eta zerbitzu eskaintza zabalagoa

San Jose Egoitzan eskaintzen den zerbitzu sorta zabaltzen joan da azken urteetan. Gaur egun, besteak beste, guneroko mediku zerbitzua, psikologoa, familientzat arreta berezia, gizarte baliabideen izapidetza, eguneroko aktibitateen kontrola, aisialdiko eta ekintza kulturalak edota podologia eta ile apainketa zerbitzuak dituzte.

La carta de servicios de la Residencia San José es cada vez más amplia y de mayor calidad. De ahí que el grado de satisfacción tanto de usuarios como de los familiares se sitúe en un 7,8 según las encuestas realizadas hasta el momento. Y es que el centro ofrece servicios socio-sanitarios flexibles y personalizados. El servicio de alojamiento incluye el alojamiento en sí, la manutención, la lavandería, la lencería y la limpieza. En el aspecto sanitario, se busca una mejora y/o mantenimiento físico y funcional. Dicho servicio

El nivel de satisfacción tanto de usuarios como de los familiares es de 7,8 según las encuestas realizadas hasta el momento

abarca el servicio médico, el de enfermería y el de atención farmacéutica, así como el de gimnasia. Además, el centro se encarga de la coordinación y gestión con el Servicio Vasco de Salud, Osakidetza.

Respecto a la atención psicológica, además de prestar atención psicológica, se desarrollan programas de intervención específica a nivel cognitivo-afectivo y de comportamiento. Satisfacer las necesidades sociales de los residentes es otro de los retos del centro. Se consigue, entre otras cosas, con un servicio general de información y a través de la consulta de asistencia social.

Asimismo, el control y la supervisión de tratamientos, dietas, actividades diarias, vigilancia y compañía entran dentro de la atención personal. También se cuida la ocupación del tiempo libre con la programación de actividades recreativas y culturales.

Por último, la carta de servicios incluye el servicio de peluquería, podología y el religioso.

Bost menu prestatzen dira egunero-egunero

Egoiliar bakoitzari dietistak ondoen doakion dieta jartzen dio.

Dieta biguna, oinarritzkoa, diabetikoa, garbia eta irabiataua.

San Jose Egoitzako sukaldetik egunero bost menu ezberdin ateratzen dira. Dietistak agintzen dio bakoitzari zer nolako elikadura jarraitu behar duen bere osasun egoeraren arabera, eta zentroko ar-

duradunak esandakoa betetzeaz arduratzen dira bakoitzari elikadura kontrolatuz. Batzuek dieta biguna hartzen dute, diabetisa dutenek ere eurentzat espreski diseinaturako dieta izaten dute. Digestio edo irensteko arazoa dutenentzat, berriz, elikagaiak irabiatu egiten dira, e.a. Gainera, menua ez da astero errepikatzen, lau astez behin, baizik. Urtaoroaren arabera ere aldatu egiten dute, neguan neguko produktuetan oinarrituz eta udan udakoetan.

Bisitak

Edonork bisita ditzake San Jose Egoitzako egoiliarrak. Autonomia handiena duten pertsonak beheko solairuan daude eta menpekotasun larriagoak dituztenak, berriz, bigarren egoan egoten dira. Goizez eta arratsaldez jaso ditzakete bisitak. Goizean 11:00etatik 13:00era, eta arratsaldez, 15:30etik 19:30era.

JORNADA DE PUERTAS ABIERTAS

Los próximos días 4 y 11 de marzo se abrirán las puertas de la Residencia San José para que todas aquellas personas que lo deseen puedan realizar una visita guiada a las instalaciones. En cualquier caso, la Residencia está abierta todos los días del año y se puede visitar tanto a las mañanas como a las tardes.

Azkoitiko Udalak Ate Irekiak antolatu ditu San Jose Egoitza barrutik ezagutu nahi dutenentzat. Bi egunetan izango da instalazioak bisitatzeko aukera: martxoaren 4an eta 11n, hain zuzen. Hitzordua 17:00etan izango da. Bertaratzen den orok aukera izango du egoitzak dituen baliabideak eta funtzionamendua hurbiletik ezagutzeko eta baita erabiltzaileei konpainia apur bat egiteko ere.

ERABILTZAILEEK

Zer diote?

PAQUITA IZAGUIRRE

“Me daría pena marcharme”

“Llevo siete años en esta residencia y estoy estupendamente. Si tuviera que marcharme por cualquier circunstancia me daría pena. Me cuidan bien.

Claro que somos muchos y la convivencia es más o menos agradable dependiendo del carácter de uno mismo. A mí me ha ido bien, gracias a Dios”.

ROSARIO ETXANIZ

“Beti nahiago izaten da etxean, baina hemen hobeto zainduta gaude”

“Ondo gaude, ondo egiten digute eta. Nik urtebete pasa daramat. Ez daukat seme-alabarik eta ahizpa eta biok hemen, egoitzan, bizi gara. Beti nahiago izaten da etxean, baina hemen hobeto zainduta gaude. Hementxe egongelan egoten gara.

Eguraldi onarekin kanpora ateratzen gara baina aurtengo negua hain doa txarra... Hemen egunero irakurtzen digute egunkaria, albisteen berri ere ematen digute eta gainontzean telebista ikusten dugu. Ederki konpontzen gara”.

LORENZA CARRO

“Aquí me siento protegida”

“Llevo tres años en la residencia y yo vivo bien. Charlo con todo el mundo, paseo... Tengo cuatro hijos, pero sé que aquí estoy mejor sin sujetarles a nada. Además, me

siento más protegida y hasta me permite ser más independiente. No tengo motivos para protestar, así que en el tiempo que llevo aquí nunca lo he hecho”.

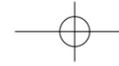
MARITERE CUENDE

“Ni ez naute hemendik mugituko”

nomoa ez den hainbeste jende egongo zenik. Askok inpresionatu ninduen eta orain zeharo bertako egina nago. Ez nintzateke beste inora joango. Eguna pasa kanpoan eta bueltan hona. Hasieran pentsatzen nuen agian etxe koskor bat alokatzea eta orain ez dut atera nahi. Hil arte hementxe. Bakarkako gela daukat eta horrek salbatu egin nau. Eguna aidean joaten zait. Irakurri, telebistako gustuko programak ikusi... inork ez nau molestatzen ezertarako eta

nire etxean bezala nago. Berez norbere etxea bezalakorik ez dago baina handik kanpo, edonori esango nioke etortzeko. Gainera, orain Piskogeriatría Unitatearekin, jangelako giroa, esaterako, asko lasaitu da. Ni ez naiz kezkatzen. Hori bai, arraina ez dut gustuko eta platerera ere ez ateratzeko esaten diet. Dieta bat dut eta errespetatzen didate baina arraina ez zait gustatzen. Baina zer arraio! Goseak ez naiz gelditzen! Ni ez naute hemendik mugituko”.

“Niri hasieran oso gogorra egin zitzaidan hona etortzea. Ohitu egin naiz. Uste nuen pertsona nagusiekin egingo nuela topo baina ez nuen uste auto-

ERABILTZAILEEN FAMILIEK

MANOLO LARRAÑAGA

“Askok kostatzen da emaztea etxetik atera eta hona ekartzea baina Alzheimerraren kasuan, nik edonori gomendatuko nioke”

“Pasa den urtarrilean bi urte bete dira nire emaztea egoitzara ekarri nuenetik. Alzheimerra du eta egunero etortzen naiz bisitan. Izaterik dagoen gaitzik txarrena du, baina bera gaixo zoragarria da. Duela 14 bat urte diagnostikatu zioten. Hasieran ez da gehiegi antzematen baina denbora aurrera doan heinean, oso zaila da horrelako jendea zaintzea. Esango nuke ezagutzen nauela baina ez dakit zer pentsatzen duen bere buruak. Tratua aldetik, hemen neska zoragarriak daude eta

botika aldetik ere oso kontrola hartu zion tentsioa. Nik ez dut kezkarik. Berari denek argi egiten diote eta berak denek irribarre batekin erantzuten die. Etxean zegoenean baino askoz hobeto bizi naiz ni. Etxean ezin nuen zaindu, baina noski, kosta egiten da etxetik kanpora ateratzea. Askok kostatzen da. Lehenengo Eguneko Zentrora etortzen hasi zen eta horrek ere ohituarazi egiten zaitu. Jartzen joaten zara. Horrelako egoera batean daudenei, gaixoa lasai ekartzeko gomendatuko nioke”.

RAMONA LECHUGA Y JOSÉ LEÓN

“He pasado tanto tiempo aquí que la considero mi casa”

“Ahora tenemos en esta residencia a un cuñado pero hemos tenido con Alzheimer a mi hermana durante muchos años. Falleció hace pocos días. El servicio es formidable. Y nuestro cuñado nos lo confirma. Vengo y les doy cariño, les cuento chistes... Yo preferiría no tener que venir aquí, porque igual le quieres decir una cosa a tu amigo y no te puede entender, pero tampoco puedes tener en casa a

una persona con Alzheimer. Aquí todos están atendidos. En nuestro caso, cuando la quisimos ingresar no había plaza y la llevaron primero a Zarautz. En cuanto aquí se libró una cama la trasladaron. He pasado tanto tiempo aquí que la considero mi casa. Además, yo he colaborado en la construcción de esta residencia. Antes se pedía la voluntad y la dábamos, en una época en la que cobraba 4.000 pesetas mensuales. Yo lo único que pido es que las cuidadoras tengan comprensión, que sí la tienen. Con lo que oyes fuera, esto es una balsa de aceite”.

KARMEN MENDIZABAL

“A mi hermano le cuidan mejor imposible”

“Yo también estaría aquí. A mi hermano le cuidan mejor imposible. Le encanta hacer jeroglíficos, crucigramas... el día de mañana yo no tendría ningún reparo en venir aquí pero mientras pueda hay que seguir, que tengo familia”.

MARI KARMEN UZIN

“Ezin da bizitza normala eraman Alzheimerra duen norbait zaintzekotan”

“Nik ahizpa daukat Psikogeriatría Unitatean. Lau urte daramatza San Jose Egoitzan eta orain Unitate berrira eramaten dute. Alzheimerra du eta hitza ere galduta dauka. Hemen beti oso arreta ona jaso du. Aurretik, Donostian egon zen eta han ere bereizitako gela batean eduki zuten. Izan ere, bere gaixotasuna pairatzen duten batzuk lasai egoten dira baina beste asko ez. Nire ahizpak ibiltzeari ematen dio eta ihes egin dezake, ez ihes egiteagatik, baizik eta noraezean ibiltzen delako. Edonola ere, ondo ikusten dugu. Bakoitzak bere beharrak ditu. Zenbaitetik ez du 24 ordutan zaintzailea behar, nire ahizpak ordea bai. Ezin da bizitza normala eraman horrelako pertsona baten zaintza arduratzekotan. Hemen hobeto zainduta dago”.

“Axkoittixen axkoitiarrez nahi deulako eiñ”

Jaioterriak ematen du hizkuntza. Bizitzak, ordea, toki batetik bestera garamatza, sarritan, nahigabe. Batzuentzat Azkoitia pasabidea da; beste zenbaitentzat helmuga. Baina denentzat da tokian tokiko hizkuntza errotzeko modu bat. Bide horretan laguntzeko, Udalak programa ezberdinak ditu. Bat haur etorkinei zuzendua dago. Eskolaumeak egunero elkartzen

dira, jolasen bidez, euskararen erabileran trebatzeko. “Etorkinak Eskolan programa, duela 5 edo 6 urte jarri zuen martxan Azkoitiko Udalak, bertako eskoletan horretarako beharra somatu zuelako, hizkuntz atzerapena ez zedin eskola atzerapen bihurtu eta haur etorkinen integrazioa hobeto lantzeko, eskolaz kanpoko errefortzua gisa sortu zen”, dio Aitor Oyarzabal,

inmigratio teknikariak.

Berriki martxan jarritako bigarren egitasmoa ostalaritzan lanean dabilzan edo lana egin nahi dutenentzat eta euskaraz hitz egiten ez dakitenei zuzendua dago. Oinarritzko komunikazioa euskaraz egitea da helburua. Bezeroari arreta euskaraz eskaintzea eta tabernan gerta daitezkeen egunero egoeretan bertako hizkuntzan

moldatzen jakitea. “Axkoittixen Bai Euskarari” egitasmoaren baitan antolatu da. Apirilera arte, euskara klaseak emango zaizkie izena eman duten 13 lagunei. HABEK horretarako duen ikas-materiala erabiliko dute.

Programa biak AEK-ko irakasleen eskutik eskaintzen dira eta Udaleko Euskara zerbitzuak bultzatzen ditu.

ZARBANA GUL

Sei hilabete daramatza Azkoitian. Gurasoak pakis-tandarrak ditu. “Gustatzen zait hau eta lagunekin ondo moldatzen naiz. Hala ere, nahiago nuke Pakistanen bizi”.

HJAR LOUCIF

Duela hiru hilabete etorri zen anaia eta gurasoekin Marokotik. “Denbora gutxi daramat baina lagun onak egin ditut”

SHAIMAE HAML

Gurasoak marokoarrak. Hiru urte zituela ekarri zuten Azkoitira. “Ni Azkoitian pozik bizi naiz. Hemen inauteriak ospatzen dira... baina Marokora joateko gogoia ere badut”.

HAMZA HEJMI

Marokotik etorria 2000n.

NAJWA ESSARDI

“Egunero elkartzen gara euskaraz hitz egiten trebatzeko”.

BOUCHRA ZIANI

“Marokon, besteak beste, kuskusa eta tajina dira platerik ohikoena”.

MOUNIA HAML

Sei urte Azkoitian. “Buruko zapia zergatik eramaten dugun galdetzen digute gelan. Ba horrela egiten delako gure kulturaren eta nahi dugulako”.

HAFSA FENEHARA

Marokotik etorria 2007an
“Gelan batzuk arabieraz entzuten bagaituzte, uste dute asmatzen ari garela. Marokon eskola ere ezberdina da oso. Ostiralak jai egiten ditugu eta larunbatetan klaseetara joaten gara”.

ANTERO GÓMEZ

Gurasoak portugaldarrak ditu. Lau urte daramatza Azkoitian. “Gustatzen zait Azkoitian bizitzea.”

OUASSILA HAJJI

Marokotik etorria duela 4 urte. “Nik nahiko erraz ikasi dut euskaraz. Etxean arabieraz aritzen gara eta gailentzean euskaraz.”

ZINEB ZIANI

Marokotik etorria duela 2 urte. “Hasieran ez nuen ezertxo ere ulertzen. Orain, gurasoei erakusten saiatzen ari naiz. Amak euskaraz entzuten nauenean, ulertzen didala esaten dit”.

DALAL ESSARDI

Marokotik etorria duela 3 urte. “Zortzi urte nituela etorri nintzen. Aitak erdaraz ere badaki baina amak arabieraz bakarrik hitz egiten du. Nik, berriz, erdaraz ia ez dakit. Kallean euskaraz egiten dut.”

1 ALDIONE OLIVEIRA

Brasildarra da eta 5 urte daramatza Azkoitian.

“Euskara ikastaro bat egiten dudan lehen aldia da. Tabernan egiten dut lan eta aspertuta nago ezer ez ulertzeaz eta bezeroek gauzak errepikatu beharra izateaz. Gainera, seme-alabak beti ari zaizkit “hori horrela ez da esaten”, “gaizki esan duzu”...”.

4 LOUBNA KERIKEZE

Marokarra da. Azken 11 urteotan Azpeitian eta Azkoitian bizi izan da.

“Sé palabras sueltas como “kaixo”, “etorri”, “jan”... mis hijos van a la ikastola y son quienes me están enseñando. Pero necesito saber más, sobre todo, para encontrar un trabajo”.

5 INMACULADA SEGURA

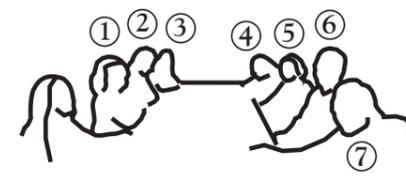
Bilbotarra da. Senarra du azkoitiarra.

“Al principio no tenía necesidad de hablar el euskera porque se vive igual de bien sin saberlo. Pero los niños no hacen más que venir con notas, deberes... y siempre tengo que estar preguntando a mi marido o a mi suegro. Por mí hubiera seguido igual pero quiero poder ayudar a mi hijo con sus tareas y sus cosas. Tanto él como mi marido me hablan en euskera para que aprenda”.

2 FATHIA HAJJI

Marokarra. 5 urte daramatza Azkoitian.

“Poliki-poliki hartu behar. Ikastaro hau aukera aproposa da.”

3 ZUBEROA ROMERO

Ondarrokoa da eta Azkoitian bizi da duela 3 hilabetetatik.

“Ondarroan asko hitz egiten da euskaraz baina nik ez dakit. Lotsa ematen dit. Une hauetan ez dut ezer egitekori eta entretentzeko eta ikasteko modu bat da hau”.

6 JOAQUÍN POZO

“Yo soy azkoitiarra y ésa es la pena, que siendo de aquí no sepa hablar euskera. Y me he dicho pues a la edad, viruela. Me he animado ahora. En parte, porque estoy en paro y el euskera es un punto a favor. Lo que pasa es que tengo la cabeza... al menos hay que intentarlo”.

7 RADLU-MATEI MUT

Errumaniarra. Bi urte Azkoitian. “Hemen bizitzeko ikasi beharra dago. Etorri nintzenean gaztelera ez nekien eta bi hilabetetan jarri nintzen. Orain euskararekin nabil zeren ez zait gustatzen aldamenekoak esaten ari direna ez ulertzea. Nire lanean, jatetxe bateko sukaldean aritzen naiz, euskaraz egiten dute baina oso azkar, eta nahastu egiten naiz”.

“La India no es competencia, sino una tabla de salvación”

Marcar un próximo destino en un mapamundi con los ojos cerrados no vale para Ignacio Juaristi. No le quedan tantos países por visitar. Ha cruzado 250 veces el Atlántico, ha aterrizado más de 200 veces en el este y ha pisado más de 50 veces tierra africana. A Europa, cómo no, va como quien va todos los días a comprar el periódico. Pero nada sale gratis. Ha tenido que compartir hotel con los guerrilleros en el Congo, cruzar Malasia de norte a sur en jeep en busca de una fábrica y pasar en lo que dura el vuelo de los -44°C de Toronto a los 39°C de Sao Paulo. Tampoco olvida el aterrizaje de Río de Janeiro cuando el avión paró a menos de dos metros del mar o el reventón de las ruedas del medio de transporte más seguro en Alto Volta (Burkina Faso). Otro día le intentaron atracar y tuvo que entrar a una tienda para pedir que le envolvieran la cartera como un regalo. Y cuando menos se lo esperaba, se encontró en Manila con un amigo azkoitiarra de la cuadrilla que emigró a Australia. Para eso hay que pasear por el mundo un buen rato. Y trabajar. “Todo eso es trabajo”, dice Juaristi. Precisamente, el curro era nuestra excusa para la entrevista, o más bien, las relaciones comerciales entre Euskadi y la India, que se han cuatriplicado en la última década. Al final acabamos hablando de corbatas, su capricho. “Tengo más de 700”. Y es que lo de ir bien plantado también cuenta. Más si hay que vender máquinas de un millón de euros.

IGNACIO JUARISTI

Director Comercial de la empresa Juaristi

Lo de los negocios lo lleva en la sangre. Explíqueme cómo empezó su padre a fabricar generadores y motores de barco.

Trabajaba en Placencia en una fábrica de cañones pero quería implantar en Azkoitia su propia empresa. Querían ficharle en una empresa de tejidos y él no quería. Era la época en la que no convenía crear industria porque aquello suponía que la gente espabilaba y los curas, los médicos, etc. perdían poder. Pero él a lo suyo. Pidió dinero a los de la empresa de tejidos y se lo prestaron pensando que fracasaría. Y ocurrió lo contrario, así que quienes le habían dejado el dinero le cortaron la luz y mi padre, ni corto ni perezoso, se fue a Madrid y compró dos motores de aviones de guerra para usarlos como generadores. Y encima consiguió cupos de gasolina gratis. Ése fue el origen. Al poco empezaron a fabricar generadores y moto-

res de barcos.

Con uno de aquellos motores, un pescador encontró una bomba atómica después de que no lo consiguiera toda la flota americana...

Así es. Chocaron dos aviones en Palomares y se perdieron dos bombas. Fraga Iribarne se bañó en el mar junto con el embajador de EE.UU. para demostrar que no había radiación. Ni rastro de la bomba. Al tiempo, fue un pescador que iba en un barco que llevaba un motor de Juaristi quien encontró la bomba.

Usted ha viajado por todo el mundo, pero ha encontrado su nicho de negocio en la India ¿No es así?

Ahora se dice que es un mercado emergente. Yo llevo 32 años yendo. Acabo de venir de una feria en Bangalore. He estado 161 veces.

Yo opté por la India porque en China, por ejemplo, eres un número, no una persona. Los indios son muy buenos comerciantes y buenas personas. No me arrepiento. Hoy por hoy, la India no es competencia, sino una tabla de salvación. ¿Que dentro de 20 años podrán vendernos de todo? Pues quizás sí. Por eso tenemos que espabilarnos y buscar lo sofisticado.

Finales de la década de los 70. Coge su maleta y se va a la India a buscar clientes. ¿Cómo se hace eso?

Me pasé dos años contestando a las licitaciones y no veía resultados. Y pensé “aquí hay gato encerrado” y encontré un agente, pero tampoco me daba resultados hasta que me dije que tenía que encontrar una persona con influencia. Me presentaron a un señor que tenía hospitales y se dedicaba a la caridad. Cobraba a los ricos pero operaba gratis a los pobres. Además se dedicaba a la venta de herramientas, así que su labor para mí era enterarse quiénes tenían necesidad de una máquina nuestra. Los contactos me venían de arriba y entrábamos por la puerta grande. Y claro, también tienes que dar un poco de dinero para que te compren.

Entrar es muy difícil.

¿Se acuerda de la primera máquina que vendió a la India?

Claro. Fue en 1978.

Nosotros hemos subsistido, al menos tres veces, gracias a la India. Cuando las cosas aquí estaban muy mal, allí estaban mejor y viceversa. Y en China no hemos obtenido los mismos resultados, quizás, porque no nos hemos dedicado tanto, o al menos, mi dedicación personal no ha sido la misma. Pero llevamos casi 50 años exportando.

Hasta hoy, porque parece que esta vez la crisis ha sido democrática. Está azotando a todos los países.

Ésta es la mayor crisis que yo he conocido. Todavía a nosotros no nos ha afectado mucho, entre otras cosas porque estamos en

una posición muy buena pero el aumento del paro es increíble. Y claro, al final afecta a todos porque vas a pedir un crédito y si todos los sectores están mal, pues... pero nosotros, de momento, tenemos trabajo para año y medio y a ver si durante ese tiempo mejora la cosa.

Llevábamos años de bonanza...

Claro. Ha durado 12 años.

Antes las puntas de inflación eran prácticamente independientes para cada sector. El de bienes de equipo podía estar en recesión y el de la construcción en plena actividad. Ahora, prácticamente todos están en plena recesión. Además, hay una mayor influencia y dependencia entre la actividad de los países occidentales y los orientales. Según mi expe-

“Nik 32 urte daramatzat Indiara joaten. Etorri berria naiz Bangaloren egin den feria batetik. 161 aldiz joan naiz. Nik Indiaren aldeko apustua egitea erabaki nuen, besteak beste, Txinan esaterako, zenbaki hutsa zarelako, ez pertsona. Indiarrak merkatari onak dira eta jende ona. Ez naiz damutzen.”

“Lehenengo makina Indiara 1978an saldu nuen. Guk hirutan behintzat Indiari esker irauan ahal izan dugu. Hemen gauzak oso gaizki zeudenean, han hobeto zeuden. Eta alderantziz.”

“Bi arrazoi nagusi daude Indiara joateko: langile adituak ditu eta esku-lan merkea. Beste herrialdeetan ez duzu hori aurkitzen. Orain, zuk han egon beharra daukazu. Ez du balio indiarrak lanean jartzearekin. Harreman pertsonala oinarritzokoa da. Ez bazaude bertan, ez duzu zer eginik.”

riencia, los tres últimos periodos de máxima recesión en Occidente han coincidido con un auge de actividad en países como India o China.

¿Cuáles son los principales motivos para ir a la India además de su gran potencial y poca competencia?

Hay básicamente dos razones: tiene personal cualificado y mano de obra barata. En otros países no encuentras eso. Ahora, tú tienes que estar ahí. No vale con poner a trabajar a los indios. El contacto personal es fundamental. Si no estás presente no haces nada.

En estos momentos, y dada la crítica situación en la que nos encontramos los países occidentales, es importante dedicar el máximo esfuerzo en mercados como India, China,

Corea, etc. y sobre todo en sectores públicos donde hay unas enormes necesidades.

Se dice que la India es diferente.

Es único. Es diferente, sí. Es como coger un cohete e ir a Marte. El olor es terrible, pero eso sólo es anecdótico. Ahora, somos la misma persona en todas partes. Sólo que algunos son malos y otros buenos. La India es la mejor universidad. Aprendes a vivir la vida.

Respecto a las empresas, las más grandes se encuentran en zonas aisladas y subdesarrolladas porque el gobierno indio

favorece la implantación de firmas importantes en territorios pobres para provocar su desarrollo. Por eso, muchas veces, el acceso supone un problema.

¿A dónde le gustaría ir ahora?

Quizás a Australia.

Ir para volver. ¿No es así?

¡Hombre! La familia es importante.

Zure odola, nire odola

Azkoitiko odol-emailek ez dute hutsik egiten. Deitutakoan hantxe izaten dira fin-fin eta musutruk. Euskadin, mila biztanleko 45 poltsa biltzen dira urtean; Azkoitian, berriz, 125. Baina botila beti erdi bete edo erdi hutsa ikus daiteke. Kopuru hori zerbait baden arren, herritarren %5a baino ez da odol emailea. "Ez dut uste %5ak gizarte osoaren erantzukizuna izan behar duenik. Jende gehiago inplikatu beharko litzateke", dio Luis Arregik, Azkoitiko odol-emaileen elkartearen kidea.

Otsailaren 16a. Arratsaldeko 19:00 ak inguru. Jendea barra-barra. Batzuk erizainarengana sartzeko zain, tentsioa har diezaieten. Beste batzuk, dagoeneko esku-oheetan etzanda, odola noiz aterako. Mugimendua handia da. Luis Arregi eta odol-emaile elkartearen beste zenbait bolondres lanean ari dira. Urtea ondo hasi delakoan daude. "Iaz batez beste ateraldi bakoitzean 78 poltsa jaso genituen. Aurretik lehenengo bietan horixe lortu dugu. 79 jaso ditugu bakoitzean". Normalean, 40 bat minutu igarotzen

ditu bakoitzak sartu eta irten bitartean. Lehenengo lana zenbakia hartzea izaten da. Behin norbere txanda iritsitakoan, erizainak tentsioa hartzen du, emailea odola emateko moduan dagoen ikusteko. Jarraian, sendagileak galdera batzuk egiten dizkio. Besteak beste, ondoezen bat jasan al duen azken egunetan; txerto, botika edo drogaren bat hartu al duen; azken sei hilabeteetan EAETik kanpo odolik eman al duen; sexu harremanik izan al duen ezezagunekin; atzerri bidaiatu al duen edota gaixotasun

infekziosorik izan al duen. Lehendabiziko aldiz joaten direnei idatzi bat sinarazten zaie eta beste zenbait galdera ere egiten zaizkie. Esaterako, anemiarik izan al duten, giltzurrunetako gaixotasunik pasa al duten inoiz, tumorarik aurkitu al dioten, inoiz odola ematen ahalegindu eta eman ezinik geratu al den... Oso erraz erantzuteko moduko galderak dira, edonola ere. Noski, ematen den odola aztertu egiten dute eta gaixotasunik edo anomaliaren bat agertuz gero, emaileari segituan ematen diote haren berri.

Odol emaileen artean gehientsuenak odola ematearen garrantziak jabetzen direlako joaten dira. Eta ez etxean edo inguruan esperientzia jakinen bat bizi izan dutelako edo norberari edo familiakoren bati transfusio bat egin behar izan diotelako noiz edo noiz. "Jendea etortzen da badakielako egunen batean berari gerta dakiokela. Jende gaztea ere badago, baina proportzioan 18tik 28ra bitartekoek egiten digute huts. Gu ezkonberriekin ari gara kanpaina egiten zeren gazteek arazo gehiago dituzte, tatuaiak dela, piercinga, sexu harremanak bikotetik kan-

po... Hori guztia lehen pekatu zen baina gaur egun...". Edonola ere, Arregiren iritziz, ez da justua gutxi batzuen gain erortzea gizarte osoaren erantzukizuna. "Azkoitian %5 gara emaileak eta ez dut uste %5ak izan behar duenik denon erantzukizuna. Jende gehiagok busti beharko luke". Jasotzen den odol kopurua, halere, ez da makala. Mila biztanleko Euskadin 45 poltsa biltzen dira. Azkoitian, 125. "Gertatzen dena da Azkoitia herria dela, elkar ezagutzen dugula eta gure kanpainarik hobereena ahoz ahokoa da. Beste zenbait herritan edo hiritan, handiagoak izaki, jendea ez da hainbeste komunikatzen eta ez da hain erraza. Hiri handi batean pentsa zenbat denbora behar izan dezakeen batek etxetik lanera edo lanetik etxera joaten bakarrik".

2009ko odol ateraldiak

Martxoak 9-30
Apirilak 20
Maiatzak 11
Ekainak 1-22
Uztailak 13
Abuztuak 13-31
Irailak 21
Urriak 19
Azaroak 2-23
Abenduak 21

JOSE MARIA ZUAZOLAZIGORRAGA

"Ni orain dela 25 bat urte hasi nintzen odola ematen, helburu altruista batekin; behar zela esan zuten eta etorri egin nintzen. Gero bizpahiru etenaldi izan di-

tut baina urtean hiru edo lau ateralditara etorri ohi naiz normalki. Adibidez, badut lagun bat giltzurrun bat trasplantatu ziotena eta uste dut osasuntsu gauden guztiok jarri behar dugula gure odola edo organoak emateko. Ez dakigu zer gertatuko den geure bizitzan, agian nik neuk beharko dut egunen batean".

JUAN URTEAGA

"Nik urte mordoia daramat. Lehen lanean nembilenean okerrago etortzen zitzaidan baina orain jubilatuta nagoenez, ez dut arazorik. Luis Arregik eta gainontzeko boluntarioek lan handia egiten dute. Norbaitek ez badu bultzatzen alferrik da. Derrigorra izan behar lukeela? Ez dut uste. Derrigorren den guztia txarra izaten da".

MARI JOSE SUDUPE

"Ni 18 urterekin hasi eta familia izateko utzi nion. Uste dut odol sintetikoa asmatuta dutela baina oraindik oso garrantzitsua da odola ematea, falta da. Ni organo-emailea naiz eta behar baldin badute nire hezur-muina emateko ere izena emana dut, baina ez didate oraindik behintzat deitu. Ez zaigu batekin kostatzen eta beharrezkoa da".

ALEXANDER ALBIZURI

"Nik 43 aldiz eman dut odola. Ez dago ezer berezirik egin beharrik. Nik ez dut inoiz arazorik izan. Asteburuan, esaterako, sagardotegian izan

nintzen eta hemen nago. Lehen odola eman aurreko bi ordutan ez jateko ere esaten zuten eta orain ez dute horrelakorik aipatzen. Kolpe batean okurritu eta lagun koardila etortzen hasi ginen. Gainera, momentu batean debilago sentitu zaitzake kirola egiterakoan-edo, baina gero ni behintzat hobeto sentitzen naiz".

JUAN IGNACIO PAREDES

"Ni futbolekin ibiltzen nintzen eta Luis Arregi gure entrenatzailea zenez, ekipo oso animatu gintuen odola ematen hasteko. Nik jendea etortzera animatuko nuke. Askok etxean tokatzen zaie arte ez dira konturatzen, eta hau lehenago egin beharrezkoa da".

AGURTZANE ODRIÓZOLA ETA ISABEL SÁNCHEZ

Agurtzane: "Nik 18 urte nituenetik ematen dut odola. Ikusi behar da neuk edo etxekoren batek agian beharko duela egunen batean.

Gainera, odola aztertzen dizute, beraz oso kontrolatuta zaude. Odola ere berritzen zaizu". Isabel: "Yo empecé a raíz de la muerte de mi madre. Estar en el hospital te hace ver otras cosas y ahí empecé. Además, mi padre siempre ha sido donante. Yo antes me mareaba con cualquier análisis de sangre me caía redonda al suelo, pero te habitúas".

Gipuzkoako Foru Aldundiak Azkoitia-Urretxu errepidea hobetzeko azterlana egina du dagoeneko

Foru erakundearentzat garrantzitsua da GI-631 errepidearen egoera hobetzea, besteak beste, Zumarragako ospitalera joateko azpeitiarrek eta azkoitiarrek ez dutelako errepide hori zeharkatu beste erremediorik.

Hobekuntzen beste helburuetako bat da Urola bailara Beasain-Bergara ardatzarekin lotzea eta horren bidez N-1 eta AP-1 errepideekin.

Horren aurrean, Aldundiak azterlan bat agindu zuen bidea nola zabaldu zitekeen ikusteko. Azterketa egin duen enpresak Azkoitia eta Urretxu arteko bidea bost zatitan banatu du, hobetze lanak faseka burutzeko eta 27 proposamen tekniko landu ditu.

Proposamen horiek guztiak bideratzeko, Foru Aldundiak Mondragon Unibertsitatearekin elkarlanean, herritarren partaidetza prozesu bat irekiko du.

Azkoitia eta Urretxu lotzen dituen errepidetik egunean 4.300 ibilgailu igarotzen dira, haietako asko, astunak. 13 km. ditu ibilbideak eta batzabesteko abiadura 30 km/ord. da. Errepideak, gainera, garrantzi berezia du Zumarragako ospitalearen kokalekuarengatik. Bestetik, hobekuntzen helburua da Urola bailara gaitasun handiko sarearekin lotzea, alegia, Beasain-Bergara ardatzarekin eta horren bidez, N-1arekin eta AP-1arekin.

Eneko Goia, bide azpiegiturarako foru diputatua

Horren aurrean, Gipuzkoako Foru Aldundiak hartua du errepidea konpontzeko eta zabaltzeko konpromisoa. Jada eman du lehen urratsa. Bide azpiegiturarako foru diputatuak, Eneko Goiak, azaldu berri ditu bere departamenduak dituen asmoak. Dagoeneko egina du errepiderako irtenbide teknikoaren azterketa. Lan hori egin duen enpresak 27 proposamen tekniko garatu ditu, errepidearen bost zati ezberdinetarako. Errepideak 3,50 metroko bi errei izango ditu eta metro bateko bazterbideak. Halaber, aurreratzeko guneak eraikitzeko dauden aukerak ere aztertu dira. Gainera, exekutatu diren proposamenak aukeratzeko herritarren partaidetza prozesu bat abiatuko da, Mondragon Unibertsitatearekin batera. Asmoa da ausazko lagun talde batek aukera ezberdinak aztertzea hilabete batzuen buruan.

San Emeterio eta San Zeledonio festak erromeria giroan ospatuko dituzte Martirietan auzoan

Egurrola eta Berastegi, soinua eta panderoarekin arituko dira bazkal eta afafolestean.

“Dantza suelta. Hemen inork ez du dantza loturik eskatzen”, dio Joxe Mari Arrizabalagak. Bera arduratzen da Martirietan auzoan erromeria giroari pil-pilean eusteaz, eta baita San Emeterio eta San Zeledonio egunari festa itxura emateaz ere. Martxoaren 3an ospatzen dute. “Aurten, Egurrola eta Berastegi ekarriko ditugu egun horretan eta eguerditik aurrera erromeria egingo da”. Eskola zaharreko trikitilariak ez ezik, Martirietan gazteei ere egiten zaie leku. Martxoaren 1ean, esaterako, Trikitilari Gazteen Txapelketa egingo da.

Gizon probak eta asto lasterketa Baztarrikaldeko jaietan

Otsailaren 28an, txupinazoaren ondoren, 800 kiloko harriari tiraka ibiliko dira zortzi lagun Lanbroa zaldiaren kontra norgehiagoka. Martxoaren 1erako, berriz, “Nazioarteko Asto Lasterketa” antolatu dute.

Galdutako ohiturak berreskuratzeari eman dio Aitor Aizpuruari. Asteasko den arren, bi urte dira Azkoitiko Isidro taberna hartu zuela eta Baztarrikaldeko jaietara bultzada eder bat ematekotan da aurten. Otsailaren 28rako, gizon proba antolatu du. “Gaueko 9etan txupinazoa botako dugu eta ondoren zortzi laguneko talde bat 800 kiloko harriari tiraka ibiliko da. Kontra, nire Lanbroa zaldia izango dute. Ea zeinek lortzen duen plaza gehiago egitea”. Erromeriarekin amaituko dute eguna. Martxoaren 1ean, berriz, Aingeru Goardako ermitan meza egingo da. Eta 11:00etan, pilota partidak jokatuko dira. Lehenengo partidari Asier Unanue eta Imanol Lasa izango dira Igor Zubeldia eta Lur Goenagaren kontra. Senior mailan, berriz, Xabier Andreu eta Joseba Zendoia

arrituko dira Markel Andueza eta Oier Epelederekin norgehiagoka. Eta arratsaldean, Nazioarteko Asto Lasterketa egingo da Isidro taberna aurrean. “Sasoi batean ospetsuak izaten omen ziren eta ni mundu horretan ibiltzen naizenez, hemen ere egitea erabaki dugu”, dio Aitorrek. Izena emateko: Isidro erretegia, 943 85 20 03 telefonora deituta.

Los azkoitiarras que lo deseen, recibirán en su móvil información sobre incidencias, licencias de obra y calendario fiscal

Hace ya tiempo que nos hemos acostumbrado a recibir SMSs publicitarios en nuestro móvil. Sin embargo, pocas veces encontramos en sus contenidos información valiosa, informativa o práctica. Exceptuando los mensajes que nos mandan nuestros familiares o amigos, la mayoría responden a una estrategia de marketing. Si bien el uso de la tecnología móvil dejó hace tiempo de ser pionero, el modo de hacerlo y sus fines sí pueden serlo. Es el caso del Ayuntamiento de Azkoitia que pretende poner a disposición de las y los azkoitiarras este nuevo canal para informar en casos muy puntuales como pueden ser:

- **Incidencias**
Por ejemplo, cambios en el tráfico, cortes eléctricos o de agua, avisos de emergencia meteorológica, imprevistos que afectan a un grupo de vecinos...
- **Resolución de licencia de obra**
Otra de las posibilidades que baraja el Ayuntamiento es dar a conocer la resolución de una licencia de obra inmediatamente al dictamen vía SMS al móvil. Al cabo de unos días, recibiría la respuesta por carta. Gran parte de los ciudadanos que acuden al Ayuntamiento lo hacen por este motivo, es decir, pedir un permiso de obra. El SMS permitirá a aquellas personas que quieran acortar los plazos de espera de la tramitación y recibir un mejor servicio.
- **Calendario fiscal**
También se utilizarán los SMSs para dar a

conocer el calendario fiscal, es decir, las fechas en las que se procederá al cobro de las diferentes tasas e impuestos.

El envío de información a través de estos mensajes no significa que se vayan a descartar los métodos hasta ahora utilizados. Es decir, el Ayuntamiento empleará los soportes necesarios para acceder a aquellas personas a las que tiene que llegar dependiendo de la información que vaya a transmitir. Cada SMS le costará al Consistorio 0,10 euros.

Tecnología Bluetooth

Además de los SMSs, prevé poner en marcha otro sistema de modo que cualquier persona pueda descargar en su móvil toda la información acerca de las actividades que vayan a tener lugar en Elkargunea. Eso será a partir de la inauguración del nuevo equipamiento, prevista para antes de verano. En este caso, la información no se enviará vía SMS sino a través de la tecnología Bluetooth. Es

También se podrán descargar en el móvil todas las actividades de Elkargunea tras su inauguración.

Para más información

☎ 943 08 00 80

@ arreta@bulegoa.net

decir, se instalará una antena que emitirá una señal a los móviles de su entorno. La persona que lo desee podrá acceder gratis a la información –en este caso, programa de actividades– activando el dispositivo “Bluetooth” en el mó-

vil, esperando unos segundos y aceptando el mensaje posterior de confirmación. Este sistema tiene el inconveniente de la limitación geográfica, es decir, para descargar la información la persona en cuestión tiene que estar muy próxima a la antena. Dicha antena supone una inversión de unos 1.800 euros.

En este caso, es el usuario quien solicita la información por lo que al Ayuntamiento no le hace falta una base de datos. Sin embargo, para mandar un SMS el Ayuntamiento necesita el consentimiento del receptor, según la ley de la protección de datos. Por todo ello, las personas interesadas en recibir información sobre incidencias, licencias de obra o fechas fiscales, tienen que rellenar la solicitud que presentamos en esta página y entregarla en la Oficina de Atención Ciudadana.

Baimentzen dut Azkoitiko Udala hemendik aurrera udal informazioa bidal dezan nire telefono mugikorrera, SMS bidez.

Autorizo al Ayuntamiento de Azkoitia para que en lo sucesivo se me envíe información municipal al móvil, vía SMS.

Izen abizenak / Nombre y apellidos

Mugikorreko zenbakia / Número de móvil

Halaber, informazio hori bera nire familiako beste kide batzuei bidaltzeko.

Asimismo, para que le envíe esa misma información a otras personas de mi familia.

Izen abizenak / Nombre y apellidos

Mugikorreko zenbakia / Número de móvil

Udalak bermatzen du ez dituela telefono zenbaki hauek erabiliko hemen aipatzen denaz gain, beste ezertarako. El Ayuntamiento garantiza el no uso de estos teléfonos móviles para otros fines que no sea el exclusivamente aquí mencionado.

Sinadura eta N.A.N. / Firma y D.N.I.